

[Svend Auken]

hed. Nu skal lønmodtagerne igen kende deres plads fornedet ved samfundsbordet.

Der vil også, selv om alle lønmodtagere pålægges byrder ved de forslag, regeringen er kommet med, være tale om skævhed i byrdefordelingen mellem lønmodtagerne indbyrdes. Lavtlønnede, ikke mindst kvinder, ikke mindst lønmodtagere i provinsen, vil blive hårdest ramt. Men dertil kommer en skævhed i forhold til de offentligt ansatte. De skal miste deres dyrtidsregulering, deres taktregulering, den taktregulering, som centrum-demokraterne og det konservative folkeparti ikke bare har ønsket bevaret som noget helt afgjort, en helt afgjort betingelse, men også ønsket sat op fra de nuværende 80 pct. til 100 pct. Her er der ikke tale om 100 pct. taktregulering, her er der tale om 100 pct. afskaffelse af taktreguleringen. Karensdag indføres, en særlig lønramme på 4 pct., og de nedskæringer, man har foreslået, vil selvfølgelig i særlig grad berøre beskæftigelsen og arbejdsvilkårene for de offentligt ansatte.

Statsministeren og andre har gjort meget ud af at sige, at også socialdemokratiet var tilhænger af en indkomstpolitik. Jeg vil gerne sige, at vi ønsker en stram indkomstudvikling, men vi ønsker denne politik gennemført sammen med og ikke imod arbejdsmarkedet. Vi ønsker alle indkomster inddraget. Vi ønsker ikke at sætte skel mellem offentligt og privat ansatte. Vi ønsker, at der skal tages hensyn til de lavestlønnede. Vi ønsker at støtte kvalitative reformer til gengæld for tilbageholdenheden, og endelig ønsker vi en indkomstpolitik i stedet for eller til aflastning af en hård finanspolitik, navnlig under en nedgangskonjunktur. Denne linje blev tydeligt demonstreret i december 1979, og denne linje ville vi have fulgt under trepartsdrøftelserne med arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet har ingen mulighed for at sige andet end nej til disse provokerende lovforslag fra regeringen, og det vidste regeringen naturligvis på forhånd.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Af hensyn til den ubehagelige parfume, der breder sig i salen, skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 10.45.

Mødet udsat kl. 10.13

Mødet genoptaget kl. 10.45

Forhandlingen genoptoges.

Bo Kristensen (KF):

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig, at dette lovforslag om begrænsning af lønstigninger og om ændring af takt- og dyrtidsregulering m.v. gennemføres her i salen under henvisning til statsministerens åbningstale, som drejede sig om den samlede økonomiske politik for landet.

Det er uhyre vigtigt, når vi taler om denne lovgivning, at se lidt tilbage på tiden, der er gået. Vi har været igennem et årti, hvor det har vist sig, at hver gang vi har haft en lønudvikling eller en automatik, som har været på 10-11 pct., har resultatet været, at vi har fået endnu højere inflation, stigende skatte tryk og stadig nye afgifter. Dermed har vi rent faktisk ikke haft en reallønsfremgang af betydning inden for de senere år.

Set i lyset af, at vi skal konkurrere os ud af hele problemet omkring vores økonomiske situation, er det nødvendigt at stoppe op for lønningerne på en anden måde, end vi tidligere har gjort det. Det er baggrunden for, at det konservative folkeparti kan støtte dette lovforslag.

Denne udvikling på lønområdet har ganske rigtig været aftalt imellem parterne, men vi har altså været nødt til at måtte stoppe op, og det kan det konservative folkeparti tilslutte sig. Det er afgørende i den forbindelse, at det udvalgsarbejde, der finder sted, sker på en ny måde, som vi ikke har været ude for i de senere år. Her drejer det sig nemlig ikke om en aftale imellem parter uden for dette hus, men om at sikre, at folkettingen får den mulighed for en reel behandling af lovforslagene, som det bør have.

Hele den lønudvikling, der har været, har været belastet af, at vi år efter år har måttet høre bemærkningen, at nu rammer det de laveste indtætsgrupper i dette samfund. Men for mig er der ingen tvivl om, at den lønudvikling, der har været, gang på gang har gjort, at man har kunnet sige: nu er det igen de lavestlønnede grupper, der er i vanskeligheder. Derfor er der ingen forskel på dette lovforslag og den politik, der har været ført i de sidste 10 år, når det drejer sig om virkningerne for indtætsgrupperne på den laveste del af skalaen.